

Zakażenia układu moczowego

Wśród wielu przewlekłych infekcji trapiących człowieka, zakażenia układu moczowego są jednym z najczęściej występujących schorzeń, nierzadko diagnozowanych u zgłaszających się do lekarza pacjentów. Na początku roku byliśmy świadkami dramatycznej walki świata medycyny o życie młodziutkiej modelki brazylijskiej Mariani Bridi da Costa. Niestety starcie to skończyło się bolesną śmiercią pięknej i młodej, pełnej życia dziewczyny. Przyczyną zgonu było zakażenie górnego odcinka układu moczowego, a zabójcą bakteria powodująca to zakażenie *Pseudomonas aeruginosa*, która w swym kodzie genetycznym zawierała informację umożliwiającą jej obronę przed wszystkimi znanymi człowiekowi antybiotykami. Takich bakterii jest coraz więcej. Dlatego też musimy zachować daleko idącą ostrożność i higienę aby nie dopuścić do zainfekowania układu moczowego podobnymi lub innymi bakteriami, grzybami, wirusami, czy pasożytami.

Nerki i sprawny układ moczowy jest człowiekowi do życia niezbędny w utrzymaniu prawidłowej homeostazy, czyli utrzymaniu stałości środowiska wewnętrznego organizmu, szczególnie w zakresie gospodarki wodno-elektrolitowej. Czynności wydalnicze i regulacyjne nerek stanowią podstawę ich funkcji homeostatycznej. W procesie wydalania chodzi o usunięcie z moczem końcowych produktów przemiany materii (kwas moczowy, mocznik, kreatynina) i utrzymaniu w organizmie tyle wody i substancji w niej rozpuszczonych gwarantujących prawidłowy skład i objętość płynów ustrojowych potrzebnych do zdrowego życia. Choroby nerek i układu moczowego skutkujące wyłączeniem ich pracy powodują ciężkie zaburzenia funkcjonowania organizmu co prowadzi w dalszej drodze do nieuchronnej śmierci. Duży wpływ na obserwowany w ostatnich latach wzrost zachorowań i częstość ich występowania w obrębie nerek i układu moczowego mają działania różnych substancji toksycznych. Codzienny kontakt człowieka z różnorodnymi substancjami chemicznymi, których ilość gwałtownie wzrasta wraz z rozwojem cywilizacji, przemysłu i wszechobecnej chemii związanej również z produkcją artykułów spożywczych i nowoczesną farmakoterapią. Długotrwały wpływ tych negatywnych czynników może powodować uszkodzenie nerek i zniszczenie mikroflory cewki moczowej i jej ujścia zakłócając naturalną równowagę fizjologiczną tych miejsc, co powoduje otwarcie wrót zakażeń dla różnych drobnoustrojów i przyspiesza ich namnażanie.

Prawidłowe drogi moczowe mają tendencję do samowyjaławiania.

Do czynników chroniących układ moczowy przed zakażeniem należą:

- kwaśny odczyn moczu i wydzieliny pochwy
- mechaniczne wypłukiwanie drobnoustrojów w czasie opróżniania pęcherza moczowego
- obecność białka Tamma-Horsfalla zapobiegającego przyleganiu bakterii
- bakteriobójcze działanie mukopolisacharydów błony śluzowej pęcherza moczowego
- naturalna mikroflora w okolicy cewki moczowej i ujścia cewki moczowej która hamuje wzrost oraz przyleganie bakterii
- fagocytrarna aktywność leukocytów
- obecność wydzieliny immunoglobuliny klasy IgA

Infekcje układu moczowego w zależności od lokalizacji najczęściej są dzielone na:

- zakażenia górnych dróg moczowych dotyczące mięszu, nerek lub moczowodów
- zakażenia dolnych dróg moczowych, obejmujące pęcherz i cewkę moczową, a u mężczyzn dodatkowo gruczoł krokowy (prostatę)

Często objawy kliniczne nie zawsze zgadzają się z miejscem zakażenia, bywa tak że zapalenie pochwy kwalifikowane jest do grupy zakażeń dolnego odcinka dróg moczowych a układ moczowo-płciowy rozpatrywany jest jako całość. Odróżnienie zapalenia pochwy czy zapalenia cewki od zapalenia pęcherza moczowego nie jest łatwe, lub w ogóle możliwe. W większości przypadków zakażenie dróg moczowych zaczyna się od cewki moczowej drogą wstępującą, przez bakterie z przewodu pokarmowego. Bakterie te mogą wiązać się z komórkami nabłonka gdy wydzielane przez nie enzymy zniszczą śluz. Zakażenia układu moczowego dotyczą częściej kobiet niż mężczyzn, częstość ta wzrasta wraz z wiekiem. Sprzyja temu odmienna budowa anatomiczna narządu moczowego u kobiet i mężczyzn. Krótsza cewka moczowa u kobiet i bliskość ujścia pochwy i odbytu oraz bogatsza flora bakteryjna w pobliżu ujścia zewnętrznego cewki moczowej znajduje łatwiejszą drogę do pęcherza moczowego. Dzieje się tak szczególnie przy wszelkich mikrourazach cewki moczowej, np. w czasie stosunku płciowego.

Inne drogi przedostawania się mikroorganizmów do układu moczowego:

- droga krwionośna (zakażenia hematogenie)
- droga naczyń chłonnych (zakażenia limfatyczne)
- przez przetoki moczowodowo-pęcherzowo-jelitowe
- przez przetoki między drogami moczowymi a pochwa lub macicą
- przez ciągłość tkanek (urazy i mikrourazy)

Wiele czynników może sprzyjać i przyspieszać zakażenia dróg moczowych np.:

- obecność kamieni w drogach moczowych
- leczenie immunosupresyjne (obniżające odporność organizmu)
- choroby nowotworowe
- zmiany w układzie moczowym spowodowane cukrzycą, ciążą, nadciśnieniem tętniczym
- niektóre zabiegi diagnostyczne lub leczenie w obrębie dróg moczowych np. cewnikowanie pęcherza moczowego, cystoskopia, przez cewkowa resekcja gruczołu krokowego
- wady anatomiczne i czynnościowe powodujące zastój i wsteczny odpływ moczu np.: neurogenne zaburzenia czynności pęcherza, przerost lub rak gruczołu krokowego, zaburzenia odpływu pęcherzowo-moczowodowego – wsteczne zawirowania, zwężenie moczowodów
- guzy macicy
- ucisk ciężarnej macicy na moczowody

Zakażenia układu moczowego mogą powodować stany zapalne których końcowym stanem są przeważnie sprawy ropne. Zazwyczaj występują zapalenia ostre i przewlekłe. Bardzo często stan ostry przechodzi w stan przewlekły a przewlekłe zapalenia zazwyczaj ulegają zaostrzeniu.

Leczenie

Jednym z podstawowych badań jest wykonanie posiewu moczu na obecność bakterii i określenie ilości i rodzaju chorobotwórczego mikroorganizmu. Na podstawie tych badań tworzony jest antybiogram określający wrażliwość bakterii na poszczególne antybiotyki i chemioterapeutyki. Określenie wrażliwości stanowi podstawę doboru leków i kierunku prowadzonego leczenia.

Ostre i przewlekłe zapalenia dróg moczowych leczy się z reguły ambulatoryjnie z wyjątkiem ostrych stanów zapalnych nerek które wymagają hospitalizacji.

Zioła w leczeniu zakażeń układu moczowego

W wielu przypadkach, nawet długotrwałe leczenie antybiotykami i chemioterapeutykami nie przynosi oczekiwanych rezultatów a kurację ze względu na nadmierne wyjąłowienie i osłabienie organizmu trzeba na jakiś czas przerwać. Jest to okres w którym chorzy zwracają szczególną uwagę na inne sposoby leczenia, przede wszystkim na ziołolecznictwo.

A przecież już w stanach ostrych można stosować zioła i preparaty ziołowe jako leczenie uzupełniające dobierając je tak by miały działanie:

- przeciwzapalne
- bakteriobójcze
- regenerujące nabłonek
- rozkurczowe
- moczopędne
- odtruwające
- poprawiające krążenie

Kuracja ziołami przynosi bardzo dobre rezultaty w stanach przewlekłych szczególnie wtedy gdy liczba bakterii w moczu nie jest patogenna. Dotyczy to również chorych wymagających leczenia operacyjnego w obrębie pęcherza. Przy bakteriomoczu bezobjawowym jako główną terapię można u nich stosować leczenie ziołami dobierając je tak jak podałem wyżej w stanach ostrych.

Zioła używane najczęściej do kompozycji mieszanek ziołowych stosowanych w leczeniach układu moczowego:

liść brzozy, liść berberysu, liść borówki brusznicy, korzeń łopianu, strąki fasoli, owoc pietruszki, ziele nawłoci, ziele skrzypu polnego, liść mącznicy lekarskiej, ziele marzanki wonnej, korzeń mniszka, liść ruty, ziele ostrożnia warzywnego, liść porzeczki czarnej, ziele owsa, ziele tasznika, korzeń pietruszki, ziele rdestu ptasiego, kwiat tarniny, owoc żurawiny błotnej, ziele fiołka trójbarwnego, korzeń wilżyny ciernistej itd.

Gotowe specyfikiki i mieszanki ziołowe

Specyfikiki

- Apistimul Urticae forte
- Diuronis
- Fitolizyna
- Ginial
- Nefrol
- Nefrobonisol
- Propolis Tinctura krople
- Propolis Tinctura ampułki
- Urosept
- Urogran
- Kapsułki z żurawiny
- Sok z żurawiny
- Sok z brzozy „Oskoła”

Mieszanki ziołowe

- Urosan
- Nefrofit fix
- Urowit fix
- Nefrobonisan fix
- Uroflos fix

Przykładowa kuracja ziołami

Zakażenia układu moczowego pochodzenia bakteryjnego: ostre stany zapalne kłębuszków nerkowych, odmienniczkowe zapalenia nerek, śródmiąższowe zapalenie nerek, zapalenie pęcherza moczowego, cewki moczowej oraz gruczołu krokowego posiadają wiele wspólnych cech, oraz wiele podobnych wskazań do leczenia ziołami. Dlatego przedstawiona kuracja może być stosowana we wszystkich wymienionych jednostkach chorobowych.

Z pojedynczych ziół sporządzamy mieszanki ziołowe o następujących składach:

Zestaw I

- ziele nawłoci
- ziele dziurawca
- ziele skrzypu polnego
- ziele fiołka trójbarwnego
- kwiat wiązówki błotnej
- kłącze pięciornika gęsiego
- kłącze perzu
- korzeń wilżyny
- znamiona kukurydzy
- liść brzozy
- ziele rdestu ptasiego

Zestaw II

- kora wierzby
- ziele skrzypu polnego
- ziele jemioli
- ziele rdestu ptasiego
- liść borówki czernicy
- ziele pokrzywy
- korzeń omanu
- kłącze perzu
- ziele pokrzywy
- ziele fiołka trójbarwnego
- porost islandzki
- korzeń prawoślazu
- ziele dziurawca

Zestaw III

- liść mącznicy
- ziele serdecznika
- ziele dziurawca
- ziele rdestu ptasiego
- kora wierzby
- liść podbiału
- kwiat bzu czarnego
- kwiat kocanki piaskowej
- kora kaliny
- kłącze perzu
- liść brzozy

Zestaw IV

- liść jeżyny
- liść mięty
- liść pokrzywy
- kwiat bzu czarnego
- koszyczek rumianku
- ziele krwawnika
- ziele skrzypu polnego
- liść podbiału
- kłącze perzu

Poszczególne zestawy pijemy tygodniami, tydzień zestaw I (sypać 1 łyżkę ziół do szklanki, zalać wrzątkiem, odstawić na 20 minut do naciągnięcia, pić 3 razy dziennie (3 szklanki), pół godziny przed posiłkami), tydzień zestaw II, w trzecim tygodniu zestaw III, w czwartym tygodniu zestaw IV.

Po miesiącu robimy tydzień przerwy i kurację powtarzamy do wyczerpania przygotowanych zestawów. Jeśli zajdzie taka konieczność kurację można kontynuować przez dłuższy okres czasu do chwili uzyskania pożądaných rezultatów.

Bardzo dobre efekty można uzyskać wspomagając kurację ziołową nalewkami, bursztynową i propolisową. Działają one bakteriobójczo i eliminują ich toksyczne wydzieliny.

Nalewka propolisowa: 40 kropli, 3 razy dziennie, na mleko lub wodę (w kieliszku) przez 14 dni, 10-15 minut przed posiłkami. (przeciwwskazania – uczulenie na propolis)

Nalewka bursztynowa: 20-25 kropli, 3 razy dziennie, na wodę (w kieliszku) przez następnych 14 dni, 10-15 minut przed posiłkami.

Bogactwo mieszanek zdaje się być imponujące i trochę zniechęcać do ich sporządzania, ale staram się je dobierać tak, by na zasadzie sumowania określonych substancji biologicznie czynnych osiągnąć jak największą ich aktywność, zapewniającą odpowiednią zdolność leczenia w prowadzonej terapii.

Długoletnie doświadczenie i obserwacja setek przypadków pozwala mi potwierdzić skuteczność kuracji ziołowej w schorzeniach dróg moczowych. (Wiele potwierdzonych przypadków zaprzestania dializ, ostatni w Łodzi, po 2 latach dializ pacjent od 4 miesięcy funkcjonuje samodzielnie. Lekarze uznali to za niespotykane zdarzenie.)

Wszystkie zioła wymienione w artykule można zamówić w sklepie internetowym kozlek.pl

Chciałbym przypomnieć szanownym czytelnikom o możliwości zapisu na spotkania i uzyskania porady w zakresie doboru ziół w następujących miejscowościach:

Gdańsk | w każdą środę

Zapisy, tel: 601 620 349

Jedlnia Letnisko (koło Radomia) | raz w miesiącu

Zapisy, tel: 48 322 13 53 lub 601 620 349

Szczecin | raz w miesiącu

Zapisy, tel: 605 408 723 lub 601 620 349

Zgierz (koło Łodzi) | raz w miesiącu

Zapisy, tel: 604 692 152 lub 601 620 349

Chełm Lubelski | co drugi miesiąc

Zapisy, tel: 506 422 521 lub 601 620 349

Zielarz Wojciech Biernat

Tel. kom. 0 601 620 349